

18de Møde.

Torsdag den 27. Oktober Kl. 4⁵⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 6. Maj 1921 om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1108).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Rode:

I 3die Linie efter „1922“ sættes „“, og Resten af Paragraffen udgaar.

Anden Næstformand (Parkov): Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Rode: Jeg skal tillade mig at anbefale Ændringsforslaget, som kun gaar ud paa at opretholde den nu bestaaende Ordning, en Ordning, hvorom Folketinget har udtalt Ønske forrige Aar. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil kunne modtage Ændringsforslaget, da det, efter hvad der er mig bekendt, ikke vil volde nogen Vanskelighed for Lovforslagets Gennemførelse, idet dette vil kunne blive gennemført i Landstinget i Morgen i den Form, som Folketinget altsaa en Gang har ønsket, det skulde have.

Justitsministeren (Rytter): Det er ikke afgørende, om det her fremdragne Punkt faar den ene eller den anden For-

mulering, men da Lovforslaget nu er vedtaget i Landstinget med den Formulering, det har her, og da det ærede Medlems Partifæller i Landstinget har slaaet sig til Taals med den, saa synes jeg ogsaa, det ærede Medlem kunde gøre det, navnlig da jeg her i Tinget udtrykkelig har erklæret, at hvis der blev Tale om vigtige Spørgsmaal, vilde de selvfølgelig blive forelagt Afviklingsudvalget. Jeg henstiller derfor, at Lovforslaget bliver vedtaget i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Westergaard: Efter de af den højtærede Justitsminister fremsatte Udtalelser om hans Stilling til Afviklingsudvalget, i Tilfælde af at der skulde komme Spørgsmaal frem vedrørende denne Sag, mener vi, at Ændringsforslaget er overflødigt. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod det.

Rode: Jeg vil gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at Landstinget har vedtaget et Lovforslag i en bestemt Form, ikke kan være afgørende for Folketinget. Jeg vil dernæst gøre opmærksom paa, at da jeg har stillet mig saaledes overfor den højtærede Justitsminister, at hvis han kunde have paavist, at der for ham forelaa nogen som helst uoverstigelig Vanskelighed med Hensyn til Gennemførelsen af dette Lovforslag, vilde jeg ikke lægge Hindringer i Vejen for dets Gennemførelse, forekommer det mig, at den højtærede Minister kunde have gjort Gengæld, da det er godtgjort, at Gennemførelsen af mit Ændringsforslag ikke vil volde anden Vanskelighed, end at Landstinget i Morgen og Justitsministeren i Landstinget vil komme til at beskæftige sig med Sagen en Gang til. Da der her er Tale om en Ordning, som det højtærede Folketing i Fjor ønskede, forekommer det mig, at Tinget bør fastholde sit Ønske ogsaa i Aar, idet der ikke er sket noget som helst, som kunde begrunde en Ændring deri. Et Tilsagn fra en Minister om at ville forhandle om Sagen i et Afviklingsudvalg er jo ikke det samme som en Lovfæstelse; ellers vilde det nuværende Regeringsparti ikke have været saa ivrigt for altid at faa noget saadant lovfæstet. Tilsagnet er bl. a. afhængigt af den højtærede Justitsministers Person, det er ham, der har givet det, og ingen anden, og hvem garanterer for, at vi i Morgen har den højtærede Justitsminister! Hvis ikke, saa er Løftet borte, medens Lovens Ord bliver staaende. Ogsaa af den Grund har jeg tilladt mig at opfordre